

Свети мученик Трифун

Рођен у селу Кампсади у Фригији од сиромашних родитеља. У детињству чувао гуске. И још од детињства на њему је била велика благодат Божја, те је могао исцељивати болести на људима и на стоци, и изгонити зле духове. У то време завлада Римским царством цар Гордијан, чија ћерка Гордијана сиђе с ума, и тиме баци свога оца у велику жалост. Сви лекари не могаху лудој Гордијани ништа помоћи. Тада зли дух из луде девојке проговори и рече да њега нико не може истерати осим Трифуна. После многих Трифуна из царства буде и овај млади Трифун позват по Божјем Промислу. Он би доведен у Рим где исцели цареву ћерку. Цар му подари многе дарове, које Трифун при повратку све подели сиромасима. У свом селу продужи овај свети младић чувати гуске и молити се Богу. Када се зацари христорборни Декије, свети Трифун би истјазаван и љуто мучен за Христа. Но он поднесе сва мучења с радошћу великом, говорећи: “О кад бих се могао удостојити, да огњем и мукама скончам за име Исуса Христа Господа и Бога мога!” Све муке ништа му не нашкодише, и мучитељи га осудише најзад на посечење мачем. Пред смрт Трифун се помоли Богу и предаде душу своју Творцу своје 250. године.

Српска православна црква, верујући у чудну моћ молитвеног заступништва светог мученика Трифуна, установила је нарочити молитвени чин, који се

врши са њивама или баштама, ако се догоди штета од инсеката, мишева и других животиња. Кад се врши овај чин узима се зејтин из кандила светог Трифуна и богојављенска водица, па свештеник унакрст шкropи њиву, башту или виноград, и поред осталог чита и “заклинаније свјатаго мученика Трифуна”. На тај начин свети Трифун се сматра заштитником пољских усева.

Наши виноградарџи због тога славе светог Трифуна као патрона, па тога дана иду у винограде, орезују по коју лозу и вином заливају по који чокот, да би тиме повратили винограду малаксалу снагу, после дугог зимског мртвила, па да почне бујати у пролеће које се већ почиње примицати. Због тога светог Трифуна у Источној Србији зову Орезач и Заризој.

На светог Трифуна почиње сечка (фебруар), наравно по старом календару, за коју сељаци на Косову кажу: “Сечка сече, Марта дере, Свети Сава кожу бере”. Сечка је, опет рекла: “Да немам страх од моје старије сестре зиме, гране би од огња врело с једне стране, а ја би’ га с друге стране смрзла” – толико у фебруару може бити хладно.

Ако на Трифундан пада снег или киша, биће кишна и родна година, ако је ведро, година ће бити сушна и неродна. Народ још каже: “Триша забо угарак у земљу, па зато снег и лед почињу да се топе”. Светог Трифуна славе гостионичари.

Тропар (глас 1): Мученик твој Господи Трифун во страдању својем вјенец пријат нетљениј от тебе Бога нашего; имјејај бо крјепост твоју мучитељеј низложи, сокруши и демонов немошчнија дерзости; того молитвама спаси души нашја.

mitropolija.com